

Cântarea bizantină a fost inclusă în Patrimoniul Cultural Imaterial UNESCO

Născută la începutul creștinismului, cântarea bizantină, un gen muzical unic transmis de Biserica Ortodoxă, a supraviețuit până în zilele noastre, ceea ce a condus la includerea sa pe lista Patrimoniului Cultural Imaterial al UNESCO, a transmis miercuri AFP.

Bazându-se pe tradițiile muzicale din Balcani și din estul Mediteranei unde se întindea Imperiul Bizantin, „cântarea bizantină” sau „arta psaltică”, exclusiv vocală (a capella) și monofonică, însoțește textele liturgice.

Această cântare a creștinilor din Imperiul Roman de Răsărit este codificată în opt moduri sau tonuri. Este vorba despre o muzică fără modulare armonică, cu un cadru modal fix, spre deosebire de sistemul tonal actual al muzicii occidentale bazat în principal pe cele două moduri, major și minor.

Pentru a pune în valoare textele biblice, cântarea bizantină a fost dezvoltată mai ales după secolul al III-lea în Imperiul Bizantin, înainte de a atinge apogeul între

secolele al XIII-lea și al XV-lea.

„Influența a fost reciprocă între cântarea bizantină și muzica populară din regiune, fie ea balcanică, evreiască, arabă, armeană sau siriană”, a declarat Konstantinos Siachos, directorul școlii de muzică bizantină și tradițională din Kalamata, în sudul Greciei.

Potrivit anumitor experți, elemente din muzica greacă antică pot fi regăsite în arta psaltică, considerată a fi „o continuare” a Antichității.

Contribuția sa muzicală bogată depășește lumea ecleziastică și elementele sale „sunt detectate în muzica populară din Balcani, turcă, arabă sau greacă, în general în cultura mediteraneană”, a mai spus Konstantinos Siacho citat de [Agrepres](#).

În țara noastră, primele centre în care era studiată muzica bizantină apar abia în secolul XV și această muzică a primit ulterior influențele etosului românesc.

„Specificul național care și-a pus amprenta asupra muzicii bisericești din țara noastră se referă la cântarea de strană, interpretată de omul simplu, în care se reflectau puternice influențe din folclorul românesc”, Pr. Alexandrel Barnea [potrivit](#) Ziarul Lumina.

Cel care a elaborat pentru prima dată un manuscris psaltic în românește a fost Filotei sin Agăi Jipăi. Lucrarea sa, „Psaltichia Românească” [a fost publicată](#) în facsimil de Academia Română.

Cântarea bizantină a luat amploare în țările ortodoxe din estul Europei în special după destrămarea Uniunii Sovietice, în 1989.

basilica.ro